

afholde en folkeafstemning, før rigsdagen tog beslutning, må jeg vende mig imod. Rigsdagen må i denne som i andre sager tage sit ansvar, og hver enkelt af os må handle alene ud fra hensynet til, hvad vi mener tjener vort lands interesse. Men vedtages regeringens forslag, da bør den danske vælgerbefolkning have adgang til at give sin mening tilkende. Regeringens nye kurs i dansk udenrigspolitik er et så stærkt brud på den hidtil fulgte linie, og sagen er af en sådan rækkevidde, at Danmarks tiltræden af pagter ikke bør kunne ske, før befolkningen ved en folkeafstemning har givet sin tilslutning dertil.

Under de overvejelser af Danmarks stilling, som i den sidste tid har fundet sted, har vi indenfor det radikale venstre meget nøje overvejet denne sag, og vi er kommet til det resultat, at de argumenter, der taler imod tilslutning, for os vejer tungest. Vi vil ikke tage medansvaret for den udenrigspolitik, regeringen her søger rigsdagens bemyndigelse til. Vi tror ikke, den vil være til gavn for vort land.“

Den næste taler var *Aksel Larsen* (DK), der gik meget skarpt imod forslaget. Han betegnede Atlantpagten som en aggressiv militæralliance og sluttede sit indlæg i debatten således:

„For Danmarks skyld, for fredens skyld, for det danske folks skyld vil vi kommunister stemme imod, og vi vil fortsætte vor kamp imod Atlantpagten og Danmarks tilslutning til den, uanset om er rigsdag, der ikke har noget mandat fra vælgerne i så henseende, træffer en så skæbnsvanger, en så landsskadelig beslutning under så forjagede tilstande, som man her ønsker at gøre det.“

Viggo Starcke (DR) lagde ikke skjul på, at der indenfor hans parti var delte meninger om sagen. Retsforbundet ønskede, at vælgerne fik lejlighed til at tage stilling til den ved en folkeafstemning, men der kunne forhandles om, hvorvidt en sådan afstemning skulle finde sted før eller efter, at rigsdagen traf sin beslutning. „Der er vist ingen tvivl om, at hovedparten af det danske folk vil stå bagved Atlanterhavspolitikken — men hvorfor så frygte en folkeafstemning? I hvert fald er det givet, at den danske befolkning står meget mere delt og usikkert, end den gjorde overfor den skandinaviske pagt. Det er muligt, at man kun vil gøre en sådan folkeafstemning rådgivende eller vejledende, men det er en meget vigtig retting, som det danske folk her må hævde.“

Udenfor ordførernes kreds havde adskillige talere ordet, deriblandt *Erik Appel* (V), der erklærede, at han ikke kunne stemme for den af regeringen ønskede bemyndigelse til at underskrive Atlantpagten, hvilket nærmere motiveredes. Endvidere skal nævnes, at *Funck Jensen* (DR) gjorde gældende,